

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 10 czerwca 2026 r.
wniosku skazanego **R.K.**
o wyłączenie sędziego od udziału w sprawie,
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. i art. 42 § 1 i 4 k.p.k.

postanowił:

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego S.S. od udziału w sprawie
o sygn. akt II KO 2/26.**

UZASADNIENIE

Pismem datowanym 19 grudnia 2025 r. skazany R.K. zwrócił się do Sądu Apelacyjnego w Katowicach o „wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem z dnia 28.02.2022 r., sygn. akt II AKa 488/22, uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego II Wydział Karny w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez sąd należycie obsadzony”. Jednocześnie wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku i ustanowienie pełnomocnika z urzędu do prowadzenia sprawy. Konieczności wznowienia postępowania skazany upatrywał w zaistnieniu bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., polegającej na nienależytej obsadzie orzekającego w jego sprawie Sądu Apelacyjnego w Katowicach, bowiem członkowie składu orzekającego zostali powołani na urząd sędziego „z udziałem tzw. nowej Krajowej Rady Sądownictwa (KRS), której

niezależność i legalność została zakwestionowana przez orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz Europejskiego Trybunału Praw Człowieka”. Według skazanego to powoduje, że „zachodzi podstawa do wznowienie postępowania zgodnie z art. 540 § 3 k.p.k., art. 401 k.p.c. w zw. z art. 379 pkt 4”. Dodatkowo R. K. twierdził, że cyt. „w toku postępowania zostałem pozbawiony możliwości obrony moich praw”.

Pismo skazanego zostało przesłane do Sądu Najwyższego, gdzie sprawę zarejestrowano pod sygnaturą IV KO 2/26 i przydzielono sędziemu SN S.S. Zawiadomiony o tym R.K., powołując art. 41 § 1 i art. 42 § 1 k.p.k., złożył wniosek o wyłączenie tego sędziego od udziału w sprawie i „przekazanie sprawy sędziemu legalnie powołanemu na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego”. Motywował to istnieniem okoliczności mogących wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego S.S., w szczególności faktem, że wymieniony sędzia do pełnienia urzędu został powołany w wadliwej procedurze, wobec czego jego udział w przedmiotowej sprawie „narusza prawa strony do rozpoznania sprawy przez niezależny i bezstronny sąd”. Skazany zwrócił też uwagę, że orzekanie w sprawie sędziego S.S. skutkowałoby zaistnieniem uchybienia wymienionego w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie. Jest faktem, że sędzia S.S. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego został powołany na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3). Powodem, dla którego skazany R.K. ubiega się o wznowienie postępowania w swojej sprawie, jest orzekanie w tej sprawie sędziów powołanych do pełnienia urzędu również na wniosek tak samo ukształtowanej Krajowej Rady Sądownictwa. W tym stanie rzeczy nie można zbagatelizować obawy skazanego, że jego sprawa w Sądzie Najwyższym nie byłaby rozpoznana w sposób całkowicie bezstronny, gdyby wziął w niej udział sędzia S.S. Nasuwa się bowiem przypuszczenie, że oceniając zasadność wystąpienia skazanego, sędzia ten nie byłby w stanie zachować obiektywizmu, jako że miałby w polu widzenia również własny status zawodowy

(sytuacja bardzo zbliżona do ujętej słowami *iudex in causa sua*), który podałby w wątpliwość, gdyby podzielił argumentację skazanego.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie.

[WB]

[r.g.]